

Familievoorstelling 'Koning van Haarlem' door Club Kenau is kluchtig, maar niet kluchtig genoeg

Als je er dan voor kiest geen historisch verhaal te vertellen maar flauwekul, doe dat dan ook lekker vet en over de top.

'Koning van Haarlem' door Club Kenau in Stadsschouwburg Haarlem. Bron Melle Meivogel

Dit artikel is geschreven door [Hein Janssen](#) Gepubliceerd op 27 augustus 2023, 16:22

Bewaren

Delen

In 1806 stuurt keizer Napoleon zijn jongere broer Lodewijk naar Nederland om daar koning te worden. Die neemt zijn intrek in Haarlem, in Villa Welgelegen, dat tegenwoordig dienstdoet als het Noord-Hollandse Provinciehuis. Voor de gelegenheid is Villa Welgelegen nu verplaatst naar de Haarlemse Stadschouwburg, waar de komende weken de locatievoorstelling *Koning van Haarlem* plaatsvindt. Club Kenau presenteert zich daar met haar grootste productie tot nu toe: met vijf acteurs, een indrukwekkend decor, veel geluids- en lichteffecten en desgewenst een picknickmand voor het publiek.

De lotgevallen van Lodewijk in Holland (hij regeerde van 1806 tot 1810) waren eerder al onderwerp van een voorstelling: *Conijn van Olland*, gemaakt door Orkater. Lodewijk verbasterde de zin 'Ik ben de koning van Holland' tot 'Tek ben konijn van Olland'. Vandaar dat konijn, dat veelvuldig terugkomt in deze voorstelling. Dat is één keer grappig, maar niet per se tien keer. Zoals veel in deze voorstelling grappig is bedoeld, maar niet echt is. Inhoudelijk stelt *Koning van Haarlem* namelijk bar weinig voor.

Het publiek komt aan het begin samen in de laad- en losruimte van de schouwburg, waar affiches hangen van Freek de Jonge tot Introdans. Daar besluit Napoleon al rappend op een vertaalde versie van Stromaes *Formidable* dat zijn broertje naar Holland moet. Maar die wil niet: hij vindt Hollanders lomp en boers en ze drinken geen champagne. Hij verzint een list: zijn bediende Vic gaat in zijn plaats, en hij gaat mee als bediende.

Dan verhuizen we met zijn allen in ganzenpas naar de tribune, fraai gelegen op het plein voor de schouwburg. Wij zijn de figuranten die de koning moeten verwelkomen en zijn inauguratie mogen bijwonen. Het levert nogal wat gedoe en zenuwachtige taferelen op; bovendien komt plotseling een activist oprennen die zich vastplakt aan de Villa. Zo zijn er meer verwijzingen naar de actualiteit: Extinction Rebellion dus, maar ook 'functie elders' en 'daar heb ik geen actieve herinnering aan' komen langs. De koning drinkt het liefst Fristi met een blauw rietje.

Kluchtig dus, deze familievoorstelling, maar niet kluchtig genoeg. Als je er dan voor kiest geen historisch verhaal te vertellen maar flauwekul, doe dat dan ook lekker vet en over de top. De spelers doen hun best en zowel de vertaling als de arrangementen van nummers als *La vie en rose* en flarden uit *Les Misérables* zijn erg goed, en knap gemixt.

Ook productioneel is alles puik in orde: de koptelefoons die we gedurende de voorstelling op hebben werken perfect en alles is wonderschoon verlicht, alsof we bij een Frans son et lumière-spektakel zitten. De picknickmand die desgewenst kan worden besteld bevat een flesje wijn, stokbrood, druiven en Boursin. De knoflookgeur is op en top Frans.